

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orî-ce corespondență pentru redacție sau administrație se va adresa :

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

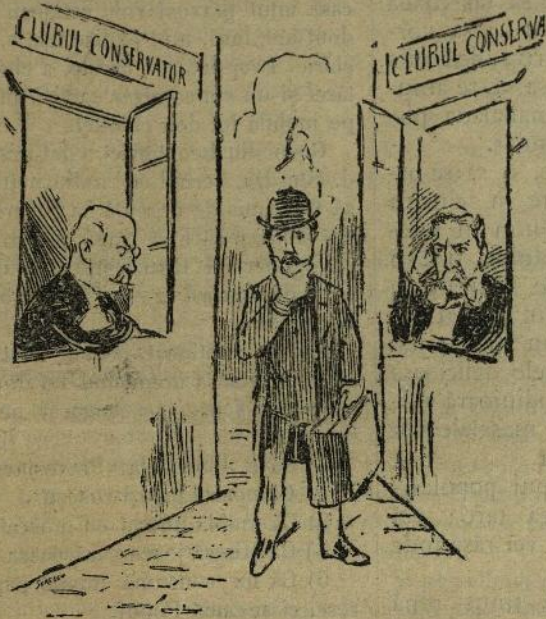
DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Lei
pe șase luni 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și reclamelor, după invoieală.

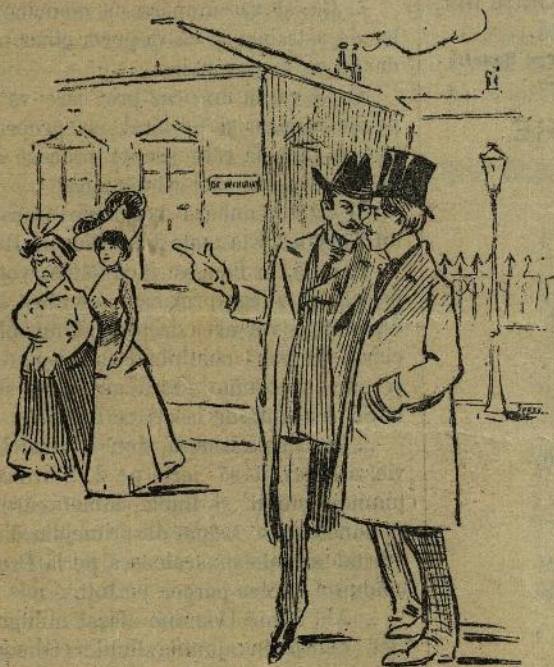
SFÂNTUL DUMITRU

Un conservator nedumerit : Unde să mă mut cu bagajul meu politic ? !

Portretul Sfântului Dumitru după ultima-i fotografie.

— Nostimă fată... Nu'ți pui candidatura ?
— Dar matahala-ai cine-i ?
— Măsa.
— O soacră ? Mersi... Eu caut un apartament singur în curte, fără dependente și alte șandramale și cu sub sol.

— Regret, doamnă, odaia nu'mi convine.
— E drept că soba cam face fum.
— Si fereastra nu dă 'n stradă.
— Ei, domnule, o bială văduvă singură ca mine...
— Văduvă ai zis ? Odaia d-tale e excelentă și mă mut imediat, doamnă !

CONU PETRACHE

Mulți am înjurat, puțini am lăudat, în ciricul de viață ce formează până acum cariera mi de meșteșugar obscur al condeiului. Sunt o fire sucită. În fața unei roze nu exclam ca filozoful optimist: «Ah, ce fericită e lumea asta în care și pe spinii cresc trandafiri». Sunt înclinat mai mult să bombănesc ursuz: «Uf, ce nesuferită lume în care și rozele au spinii». Sunt așa de miop în cit calitățile cui-va trebuie să orbească pe alții cu strălucirea lor ca să le pot zări și eu. Sunt așa de presbit, că ved cale d'o poștă cusururile cele mai microscopice.

Bună o fi, rea o fi, meteahna asta de optică? Nu știu ce credeți dumneavoastră; eu sunt mulțumit. Sunt mulțumit pentru că, grație ei, când culeg un trandafir, întâi bag bine de seamă să nu mă ntepe spinii și numai după aceea mă desfăt respirându-i parfumul; pe când alții dau buzna întâi și ntâi la parfum și — tocmai când să-și bucure mirosul — sunt împiedecați de usturimea sgrîrieturilor mititeleur țepuse pe cari nu catadicsiseră să le observe.

Făcui această spovedanie intimă, fiind-că mi-am luat inima n dinți și m'am hotărît să laud și eu odată pe cine-va; să nmoiu condeiul în cerneală roz, nu în neagră ca de obicei.

Și l'laud mai ales pentru că știu că-i displac laudele, și c'o să mi dea cu tifla, și c'o să mi zică «gogoman»; și, pe de altă parte, pentru că și d-voastră cititori știți că autorul acestor rînduri e dintre cei cari preferă să frămînte și să și coacă singuri o biată piine neagră în spuza vetrei lor, de cât să mănince la masa lacheilor cozonac boeresc, plămădit în scuiatul unui stăpin oare care.

Omagiū, deci, conului Petrache Carp!...

Imi place, inainte de toate, pentru că-i o ediție rară într'o țară ce seamănă grozav cu o bibliotecă tixită de tipărituri banale bune de vîndut cu ocaua, dar împodobite cu coperte luxoase și bătătoare la ochi.

O ediție prețioasă, unică, fără aparențe seducătoare, fără margini aurite, fără scoarțe pompoase, nestimat tezaur însă pentru cel ce știe s'o adincească, să-i descopere tilcul ascuns.

A avut în viața-i politică mai multe înfrîngerî de cât succese. Dar înfrîngerî de acelea că, după fie-care, o nouă lespede de marmură îi mărea pedestalul.

Chiar mediocrii — poate-i mai bine să zic mai cu seamă mediocrii — știu să isbutească în viață. Numai oamenii superiori, însă, știu cum să cadă.

Netoții cad de și rup jungbietura gâtului și se tăvălesc în pulberea drumului. D. Carp, căzînd de la putere, mi-a împropătat în memorie versurile poetului Rostand:

..... Comme elles tombent bien!
Dans ce trajet si court de la branche à la terre,
Comme elles savent mettre une beauté dernière,
Et malgré leur terreur de pourrir sur le sol,
Veulent que cette chute ait la grâce d'un vo!

... Așa cad frunzele în bătaia vîntului neprielnic, dar căzînd cu grația unor aripi fluturînde ele tot slujesc la ceva: inspiră pe poeți... și îngrașă pămîntul peste care s'astern, pentru ca din el să răsără, mai plini de sevă sănătoasă și mai falnici, viitorii vlăstari.

Căderea d-lui Carp a fost o resurrecție și o înălțare.

Ia vedeți-l acum, sărbătorit și popular, pe omul care o existență întregă a fugit de fasturi, a disprețuit popularitatea.

Adânc cunoscător al tainelor sufletesti a fost cel ce-a asemuit favoarea populară cu o femeie cochetă. O proslăvești și o implori, îți asvirli inima aprinsă sub pantofii ei, — îți ride n nas și 'ți întoarce capul. Nepăsător în fața farmeceilor ei, o eviți, — ea îți cade în genuchi cu brațele întinse implorînd o îmbrățișare.

De ce 'ți-a fost frică n'ai scăpat, coane Petrache; n'ai vrut să tai coada căinelui ca Alcibiade pentru ca să vorbească lumea de el; din potrivă, de cozile javrelor ai legat tinichele ca să te amuzezi pe d-ta și să superi mahalaua politică; și totuși iată-te popular.

O să și se dea banchete, o să se organizeze retrageri cu torțe în cinstea d-tale, o să fii trezit din somn în miezul nopții de uralele norodului, o să-ți vezi chipul pe cărți postale ilustrate la toate vitrinile... și — vai! — în fața atâtor flagele cari te amenință nu 'ți va mai fi îngăduit nici una din acele delicioase zeflemele pe cari le-arunca odinioară vulgului capricios, purtător de masalale său de pietre, după împrejurări.

Veți fi silit să nghiți hapul popularității, fără să te strîmbi prea tare; veți ține discursuri electorale și veți răspunde la toasturi, — ca ori care.

S'a rupt vraja care te-a ținut pînă acum izolat de noi într'un turn înalt de ivoriū; dragostea populară pe care ai tratat-o mereu cu refuz te tărăște azi în triumf, în mijlocul uliței, printre noi, ca să conduci gloatele la luptă...

George Ranetti

UNEI SCRIITOARE

O Smara, multe tu ai scris
De când trăiești pe lume,
Și toate, toate cu diehis
Le-ai dat și în volume.

Aci ne spții c'ai zis: amin!
— Așa e, n'ai ce face! —
Pe la congresul feminin
S'avem eternă pace...

Aci ne ndemni tu la răsboiū,
Cu unguri, o Smară!
Pentru Mihai faci tărăboiū
Ca mîmenea în țară!

De «Logică», nu mai vorbesc
Nu 'ți-e la îndămină,
Dar un cadoū 'ți dăruesc:
«Gramatica Română!»

Teleor

CU MUSCA PE CĂCIULĂ

Scena se petrece în ajunul sfințului Dumitru. Kir Iani Pastramagiopol zărește pe stradă pe d. Popescu și-i strigă de departe:
— Bonzur, chirie, bonzur!
Nu numai că nu-i răspunde la salut, dar d. Popescu o tulește repede.

A doua zi:
— Bine mă frațico pentru țe ma oco'este?
Ego țe zico bonzur kirie si mataluța o sterge fara sa me raspunda!

— Pai cin'te pune, d-le Pastramagiopol, să 'mi amintești de chirie taman în ajunul sfințului Dumitru!

GOSPODIN COLONEL LEONTIEVICI

Intre alte boroboațe, Sfințul Dumitru era cit p'aci să ne puie n conflict cu Rusia.

Cunoașteți cazul:

Don colonel Leontievici, atașatul militar al Rusiei în București, se atașase grozav de casa unui pravoslavnic cetățean român. De două ani, însă, nu-i plătise nici o kopeică din chirie. Proprietarul, firește, a chemat un portărel și un subcomisar cari au pus sechestrul pe mobila lui don colonel.

Gospodin Leontievici a dat imediat fuga la d. Sturdza, cerînd ca îndrăznețul proprietar să fie trimis de urgență la Siberia, iar celor doi slujbași să li se tragă de către năcealnicul guberniei București, câte două-zece și cinci de knuturi la — ca să zic așa — colosul de la Nord.

Foarte emoționat, primul nostru ministru s'a prezentat la domiciliul lui don colonel și, cerîndu-i scuze, l-a asigurat pe parolă de onoare:

- 1) Că e abonat la «Pravoslavni Vostoc».
- 2) Că poartă galoși rusești.
- 3) Că umblă numai cu mesculul.
- 4) Că știe să joace căzăceasca.
- 5) Că nu consumă numai paprica ungu-resc, ci și ceaiū Popof.
- 6) Că obrazul d-sale, în chestiuni de dignitate națională, nu e de toval, cum s'a pretins de unii, ci de cel mai veritabil iuft.
- 7) Că și va cumpăra un meuciof cu guler de astrahan și că va purta chiar malacof, dacă i se va porunci.
- 8) Că va da un uzac prin care va destitui pe subcomisar și portărel, iar proprietarului i se va încheia câte șapte procese de contravenție pe fie-care săptămână.
- 9) Că va confisea volumele afurisite ale lui Tolstoi de la toate librăriile din România.
- 10) Că, în fine, va face să se voteze de parlament o lege prin care membrii corpului diplomatic vor avea dreptul să nu plătească chiria, să tragă chiulul birțașilor și croitorilor și să se mprumute fără gir și cu scadență la Sf. Așteaptă de la ori ce Bancă.

... În urma acestora, don colonel Leontievici a binevoit să ierte pe d. Sturdza, mulțumită tactului și înțelepciunii căruia țara românească a scăpat de primejdia d'a vedea intrînd armata muscălească pe la Prut și făcîndu-ne harcea-parcea pe toți.

... Ah, fă-mă Doamne atașat militar al Rusiei, măcar în ajunul sfinților Gheorghe și Dumitru!

Jorj Delamișil

REFLECȚIILE AMARE ALE UNUI CHIRIAȘ

Incontestabil că lumea are încă mulți pași de făcut pe calea progresului și multă energie se va cheltui pînă ce se vor realiza năzuințele savanților teoreticiani ai veacului trecut: mișcarea perpetuă, aflarea quadraturei cercului, cirna balonului, încrușișarea muștelor cu fințarii și prepararea jumărilor fără unt și fără ouă.

Mișcarea !

Minunată și nepricepută manifestare a energiei omenești ! Tu scoți din neant sbîrlitele comete și le 'ndreptezi spre centrele cosmice care mișună între zenit și nadir ; tu micșorezi distanțele și apropii New-Yorkul de țara Românească spre marea bucurie a Vizanților și Filostrăților ; tu faci să sune knutul pe spețele încovoiate ale exilaților din Siberia ; tu ne 'ndrepti pașii spre Berăria Cooperativă ; tu arunci jalea în *vesela* coanei Marghioali ; tu ne aduci aminte de două ori pe an — la Sft. Gheorghe și la Sft. Dumitru — că suntem nomazi și că pactul nostru fundamental, Constituția, minte ca un braconier afirmînd că domiciliul este inviolabil, cînd el e mai violabil de cit Mița Trameal sau de cit limba românească în dicționarul lui Lazăr Șeineanu. Martori sunt : Sft. Dumitru spîrgătorul de cești și Sft. Gheorghe sînîlditorul de scaune.

De-o mie de ori blesemată fi Mișcare ! tu care 'ndrepti pașii creditorilor spre neștatornicul meu domiciliu, în care vai ! de atîtea ori s'a răsfățat pecetea neînduplecatului portărel, acest monstru fără suflet, a cărui singură scuză e că este coleg cu poeții lirici Dauș și Radu Rosetti.

Dar, să punem punct și să privim cortegiul trist al domiciliurilor ambulante.

Iată, pe după colțul stradei cotește un camion, în care sunt asvirlite foteluri, crățiți, ficuși, cartofi, covoare, plane desacordate, oale de pămînt și de noapte, cuere, un joben turtit, o Kati — nobilă strănepoată a lui Arpad — și un copil care 'și viră degetele în nas ; iar pentru complectarea acestui car funebru — de o parte și de alta a camionului merg în ritmul marșului din *Ione* patru ciocli. Unul duce o oglindă în care tremură reflexul stradei plină de noroi și de foi de varză, altul o marmură îngălbenită de vreme ca fața lividă a unui bolnav de ficat ; unul o lampă sistem Wunder în cilindrul căreia biziie o muscă ce 'și dă duhul, biziit care răsună ca un cîntec de lebadă murindă ; și altul o fructieră de cristal în care se ciocnesc două mere. Aū aerul că se bat. N'or fi merele discordiei ?

Cortegiul inaintează trăgănat. Și liniștea aceasta a nămiezelui e întreruptă numai de dăngănitul unui clește ce se bălăbănește ca limba unui elopot, într'o țingire, svirlită între picioarele unui scaun de bucătărie.

Din vreme 'n vreme vizitiul oprește mirtoaga de cal, de ale cărui solduri te miri cum nu s'au afirmat vre-o pereche de șoșoni sau vre-un tablou reprezentînd împușcarea lui Maximilian, împăratul Mexicului. Kati coboară și adună cite-o bucată de lemn aiunecatâ din

coșul de rufe, orî roțița vre-unui fotel care începe să 'și lepede potcoavele.

Apoi cortegiul se pune din nou în mișcare pentru ca iarăși să se oprească la vre-o răs-pintie unde s'ășează d'acurmezișul șinelor de tramvay.

Căruțe cu lemne de la gară ; care cu varză, cu cartofi, cu ceapă de Dărăști ; trameare, tramvaye, birji și camioane ; — iar pe d'asupra tuturor răsună strident fluerele vizitiilor de la tramvaye și trameare amestecate cu o duzină de cruci, de biserică și de icoane ridicate spre slăvirea sfințului mucenic Dumitru, spîrgătorul de case.

Tirziū, pohodul acesta jalnic ajunge — să ne'nchipuim — cu avutul coanei Marghioalei în strada Parfumului No. 14 bis.

Aci coana Marghioala, de două zile freacă scinduri și geamuri și nu poate să 'și lămuirească botezul stradei în care a fost aruncată de nemilostiva soartă, de cit doar că din vreme 'n vreme de pe maidauul vecin se înaltă în văzduhul brumat un amestec de parfumuri tout-à-l'egoūt, ce 'i amintesc frumoasele serî petrecute astă-vară la băi la Pucioasa.

E miezul nopții.

Pe uliță răsună țignalul vardistului însărcinat cu paza domiciliilor și cu desmerdarea bucătăreselor noastre.

Din circiuma din colț se desprinde silueta unui ofițer de vardisti ; iar coana Marghioala plinge pe cioburile farfuriilor și lighianului, trezită la viață de picăturile ce se preling pe zidurile afumate ale salonului, în care, vai ! trebec să așeze mobila de preț — aducere aminte duioasă a ultimei zile de feciorie cînd dumnealui 'i-a smuls de pe frunte floarea de lămiță.

Și pe sufletul dumneaei se așterne o melancolie vagă, mai duioasă ca melodia unui psalm.

O ! sînte Dumitre ! multe necazuri price-nuești tu muritorilor cari 'și poartă casa 'n spinare ca melcul, dar răzbumaiū și eū pe toți dedicîndu-ți această cronică stupidă demnă nu atît de palmele Academiei cit de-ale cititorilor.

Peneș.

UNEI DOMNIȘOARE DE LA POȘTA

Fată drăguță,
Aș dori par'că
Să fi o marcă
Noūă — nouă.

Ah, magnificul
Vis ca, odată,
Să fi colată,
Eū să 'ți fiū plicul !

Dar nu, copilă,
Rămâi tot castă,
Că d'o năpastă
Fugi de stampilă.

Rămâi la poșta,
Marcă drăguță,
(Nu 'ți zic „mărcuță“
C'asta de costă) !

Căci ștampilată
Ce-ai fi tu oare ?
Aī fi — ooare ! —
Marcă uzată !

Romeo.

TOT UNA

Fiind-că ori-cine pronunță cu durere cuvintele «mă mut» cari evoacă a'itea dandanale și plicti-seli, credem că facem un serviciu cititorilor inventând o expresie cu acelaș sens, dar mai puțin lugubră.

În loc de «mă mut», spuneți deci tot'dauna :
— Mă Ghimpa.

E tot una.

SIMPATILE NOASTRE

A. ALTÂN

Dacă astăzi farmacia Altân din strada Batiște, posedă medalia de argint, cea mai mare răsplată ce s'a acordat produselor farmaceutice romîne la expoziția din Paris de la 1900, dacă este furnizoarea Curței princiare, dacă într'un cuvînt se bucură de o reputație cum nu are alta'n București, asta nu se datorește nici reclamei, nici norocului. Rețeta care a produs prosperitatea și renumele d-lui Altân se poate formula ast-fel : pilule de muncă, hapuri de inteligență și, mai ales, conștiințiositate în doză mare.

D. Altân nu e dintre aceia cari asurzesc lumea cu invenții miraculoase, sub cari se ascund șarlatania și specula. Nu d-sa a născocit hapurile de miez de piine infailibile contra ofticei și a puricilor, nici flacoanele magice cu apă de Dimbovița cari fac să crească alte picioare ologilor ; în sfîrșit, nu d-sa este omul care să fi căutat a se înavuți exploatînd găgăuțismul navilor și parigoriile suferinzilor.

Bărbat de știință și de probitate, a mers pe calea cea dreaptă, deși cea mai dificilă.

Semne particulare. E locotenent în farmacie și cit p'aci era să'l umfle la manevrele recente. Grozav ne-ar fi plăcut să'l fotografiam ca deșcă veche și cu pampon de mare ținută.

În fine, pentru a încheia, d. Altân nu se află de loc în luna de miere cu *Revista farmaceutică*, ci într'o lună cam amară, într'o lună de chinină, ca să zicem așa

CULMEA ELEGANȚEI

După ce 'ți aduce chelnerul o halbă, să o trimeți la Falk să-i spele gulerul și pe urmă s'o beî.

PERMUTARILE SFÎNTULUI DUMITRU

Servitorul. Un gazetar dorește să vorbească cu d-voastră.

Sf. Dumitru. Ce vrea? Sunt ocupat. Trebuie să sfârșesc astăzi neapărat decretetele pentru noile permutări ce se fac pe ziua de 25 Octombrie și să le supun aprobării lui Dumnezeu.

Serv. Apoi tocmai d'aia a venit gazetarul, să-i dați lista s'o publice'n ediția de seară.

Sf. Dum. Ai întrebat cum îl chiamă?

Serv. E d. Aghiută Sarsailovici, reporter la *Vocă Infernului* a d-lui Scaraskey.

Sf. Dum. Un gazetar opozant? Spune-i să mă lase'n pace, nu mai dau nici-o informație presei de scandal!

Serv. Am înțeles.

Sf. Dum. (*asezându-se la birou*) Acum, domnule secretar, să continuăm. Unde rămăsesem cu mutările?

Secretarul. Ajunsesem la București, la....

Sf. Dum. Foarte bine. Să-l mutăm în Patagonia.

Secr. Pardon, București nu e un chi-ris, ci e numele unui oraș, capitala României.

Sf. Dum. Ei, ce mi-e România, ce mi-e Patagonia... Dar, în sfârșit, cine-i la rînd pe tabloul de mutări?

Secr. Domnu Popescu, funcționar la Căile Ferate.

Sf. Dum. Unde stă acum?

Secr. În calea Griviței, ca să fie mai aproape de gară.

Sf. Dum. Bine. E mutat în strada Olari, lângă foisorul de foc.

Secr. (*citind pe tablou*) D. doctor Antipireanu, calea Victoriei No. 1 bis. Are și un Sanatorium.

Sf. Dum. Il mutăm cu sanatorium cu tot pe calea Șerban-Vodă, mai aproape de cimitir. E-o înlesnire pentru clienții lui

Secr. Ziarul «Zeflemeaua», piața Teatrului, d'asupra berăriei Cooperative.

Sf. Dum. Il mutăm chiar în berărie; de ce să mai urce scările de geaba?

Secr. Apoi, de fapt e deja mutat.

Sf. Dum. Atunci să rămie tot acolo, pină la Sf. Gheorghe, cînd...

Secr. Unde-o să-l mutăm atunci?

Sf. Dum. Atunci o să-l fac inamovibil, il voi instala în casă proprie, și în consecință voi solicita de la Dumnezeu autorizația să se construiască un palat al ziarului «Zeflemeaua». Trebuie să ne luăm bine cu gazetele-astea umoristice, să nu ne ardeze.

Secr. (*citind*) Costică Acvileanu-Cosac, poet decadent. Unde-l mutăm?

Sf. Dum. La Mărcuța, camera No. 14.

Secr. Sache Manlungescu, casier, strada Popa Tatu.

Sf. Dum. Il mutăm în Mak Kinley street, New York.

Secr. D. Cancicov.

Sf. Dum. Unde domiciliază acum?

Secr. (*ritînd*) La Kiraftci.

Sf. Dum. Și ce meserie are?

Secr. Nu știu, ăla cu barbișon...

Sf. Dum. Nu-mi aduc aminte.

Secr. ăla care scrie articole politice, alandala...

Sf. Dum. A. acum știu. N'a terminat deunăzi kindergartenu?

Secr. Tocmai.

Sf. Dum. Atunci il mutăm la școala de adulți a d-lui Fain, să se mai cioplească puțin, că prea-i bocciu...

Secr. Mișu Cartoforidi, care a moștenit acum trei zile o sută de mii de lei.

Sf. Dum. În momentul de față unde stă?

Secr. În strada... la... să-ți spun drept Sf. Dumitru, nu prea dă p'acasă, domiciliază la Club.

Sf. Dum. Foarte bine. Peste o săptămână il mutăm în Cișmigiu, banca No. 13 din fața avuzului.

Secr. (*citind*) Mimi Cauciuc, demimondenă la preț, ocupă un foarte luxos apartament...

Sf. Dum. Știu. O mutăm în cameră separată... la spitalul Colțea.

Secr. Candiano...

Sf. Dum. La ocnă pe viață.

Secr. E și o petiție de la generalul Candiano care acum se află în raiu...

Sf. Dum. A. are protecție. Atunci la Mărgineni numai pe zece ani.

Secr. (*citind*) Mitică Ionescu.

Sf. Dum. Destul pin'aici. Acum mă duc să dejenez la grădina Paradis că mi-e foame.

Secr. V'aș recomanda Berăria Cooperative, numai cu un leu se dejunează admirabil.

Sf. Dum. Regret, e cam departe. La revedere.

Secr. Vă salut.

Tarascon.

MESALIANȚA

Doamna e poetă, domnul,
Negustor în piața mare,
Și s'aș luat în săptămîna
Brînzei, în spre postul mare.

Ea trăește tot prin stele
Tot spre nori o poartă dorul;
El, — ah! cum ar lua-o'n palme,
Dar o ia cu binisorul.

Dumnealui azi stă 'ntr'o rină
Pe-o dormeuză în salon,
Ea, drăguța, rătăcește
După blindul Apollon.

— «Dragă, 'mi trebuie o rimă
«Pentru ochii lui Apollo...
— «Zi și tu că sînt mai negri
«Ca măslinile de Vollo.

— «Ah! cutezi să 'mpiedici ast-fel
«Ditrambiu 'mi avînt?
«Ești obraznic!» — Dar n'apucă
Să sfîrșească-acest cuvînt,

El, bretonul de pe frunte
I-l sucește 'n tirbușon,
Numai bună s'o iubească
Sprincenatul Apollon.

Dindon.

BANDITUL

Era prin Iunie 1893. Poterile împănaseră pămîntul spre a prinde pe înfiorătorul bandit, dar Mărunețu, căci el era — el era pretutindenii — își trecea vremea aci tihnit, ca om de omenie, în vile Craiovei și în podul casei lui Mămăligea, iar potera frămînta pădurile Motrului, aci găsduit în Billa și Racovița de lingă Filași, în timp ce poliția din Vilcea, Romanași, Gorj, Dimbovița Ilfov ș. c. l. primea știri și denunțuri sineroniciste, că banditul se află în același timp în zece locuri din zece părți ale țării. Totuși forța militară nu'l putea întilni. Se lășise svonul, că fostul precepe obișnuia să se deghizeze ca Don Juan; ba ordonanța d-lui Căpitan Poteoavă, din Craiova, asigura cu jurămint, că a zărit pe înfiorătorul tilhar ieșind dis-de-dimineață din odaia stăpînei sale, îmbrăcat în jînută de locotenent de roșiori.

Și cite aventuri de acestea nu i se impută!

În ubiquitatea sa, Mărunețu a putut fi întilnit în nenumărate ori și pe calea Victoriei și în cabinetul Ministerului și în jurul tesaurului public. Cînd atîția domnișori se îmbracă în pielea lui Mărunețu, de ce nu 'și-ar fi permis și el să se încostumeze ca ei? Era un act de prudență. Cine 'i-ar fi putut zice lui: tu ești banditul? — cînd l'ar fi văzut... dînd ordonanțe.

Și așa. Mărunețu era pretutindenii și nicăeri.

Eram pe atunci în gazdă la un bătrîn călugăr, Ghervasie, o rudă a mea, în curtea Episcopiei, împreună cu un foarte posnaș coleg al meu. Alături era Seminarul, al cărui Director era un bătrîn preot vădov și foarte avut. Copii n'avea Măcar că eram cel mai slab creștin din ceata cuvioșilor, nu știu cum se făcea că eram cel care mă temeam mai puțin de Mărunețu. Și, la drept vorbind, nu știu dacă pe toți frații îi îngrijora deopotrivă o eventuală vizită a banditului, dar 'mi-aduc aminte bine, că cuviosul meu patron ne zicea adesea să intercalăm, în rugăciunile noastre de seară, cuvintele: «...abate, doamne, ispita de-asupra locașului acesta».

Într'o seară, cuvioșia sa veni turburat ca nică-odată și, ca nică-odată, se arătă neîncrăzător în modul cum știam noi să zăvorim ușile. Nu mi fu greu să ghicesc proveniența acestei stări sufletești. «Cînd joacă ursul la vecini — zice lumea — trebuie să pregătești mîlaiul». La vecini juca.

Directorul Seminarului primise un avertisment redactat — cum bine 'mi-aduc aminte — ast-fel:

Părinte,

Fii bun și pregătește 200 de poli ca să îi ai la îndemînă cînd oi veni am auzit că ai cam mulțșori dacă oi putea și ioi înapoia dacă nu să îi ceri la ăl de sus. Să nu te muște șarpele să spuî cul-va atîta îți spun. Ori-ce pază o să fie dă geaba mai bine pregăteșteți că și eu de mare nevoie am dat.

Săru mina și nu uita vorba mea

Mărunețu.

Leul, cînd zărește prada, dă un răgnet pentru a o zăpăci și apoi se aruncă asupra'i. Asta se chiamă bravura lui: el n'apucă fără

veste. Scrisoarea, după toate probabilitățile, fusese datată în oraș. Care va să zică *Mărunțelu ante portas!*? Se făcu zărvă mare. Parchetul luă de grabă cele mai severe măsuri de spionaj. Agenții deghizați în tăctori de lemne, coșari, precupeți, mișunău pretutindenți. «Ori-ce pază o să fie dăgeaba», scrisese Mărunțelu. Aū trecut multe zile — timp în care casa bătrînului avar era necontenit păzită. Atita vigilență era în întreaga curte, atitea măsuri preventive! Bieții servitori — mai toți țigani — trebuiau să doarmă de-a curmezișul la ușa Păr. Director pentru a tăia calea nepoftitului oaspe. Aū trecut multe nopți. Banditul nu se arăta să curme penibila situație. Bătrînul avar se svircolea înlăuntru în prada atitor negre gînduri, iar bieții țigani la ușe în prada atitor lighioane — tot negre. Ori-ce pază o să fie dăgeaba — banditul o spusese.

Intr'o după amiază, cînd bătrînul veni acasă amărit, auzi sgomot în casă. Din fericire auzise sgomotul mai 'nainte de a descuia. Cine era? Cine putea fi? Cheile erau la S. sa. Afară de o ferestruie, cu zăbrele, ce da în dos, nu mai era altă intrare; iar ușa era neclintită. Cine era? Pe unde intrase? Abia atunci își reaminti, că de lingă clopotnița Episcopiei pornește un canal subteran, care, în drumul său, se învecina cam mult cu pivnița Seminarului. De-asupra erau odăile rezervate Directorului, iar în ele... *banii*. Fusese o imprudență — canalul rămăsese nepăzit. Și bieții victime i se păru că aude distinct sgomotul unei cutii, pași, șoapte chiar. Nu mai răminea indoială: Banditul își ținuse cuvîntul.

Vardistul postat la poarta curții episcopale signală «a primejdie», servitorii înarmați, cari cu pași și cuțite, cari cu securi, ocupară gurile canalului subteran și — pînă cînd să sosească vardistii și compania de soldați ce fusese cerută în grabă — ei nădăduiau să zădărnicească cel puțin încercările Banditului de a scăpa.

Peste puțin, o companie de soldați înainta cu armele în mîini, gata a da foc în ori-ce clipă s'ar arăta Banditul. Ajunși aci, sunt distribuiți în mod egal în trei părți potrivit celor trei intrări posibile.

O treime condusă de Aghiotant înaintează spre ușa pentru a soma pe îndrăsnitul țilhar să se predea. În fața ușii se oprese. Aghiotantul înaintează cu cheia în mînă, înșoțit de doi soldați dintre cei mai bravi.

Inlăuntru se aud sgomote deslușite. Aghiotantul face somațiile reglementare, dar în locul vr'unui răspuns se auzi un nou zîngănit.

Atunci se întoarse către soldații pentru a le da noui deslușiri: *numai în cazul unei rezistențe, Mărunțelu trebuia împușcat*. După a treia somațiune, bravul comandant viri cheia și o întoarse odată în broască. Sgomotele se repetară, dar din ce în ce mai aproape de ușă.

«*În numele legii! te somez să te predai*», țipă din răspuțeri Aghiotantul. Sgomotul se auzi de data asta de tot lingă ușă — toți l-au auzit. Soldații string armele cu putere, inimile bat tot mai tare. Momentul suprem se apropia. Un minut... două... trei... cel mult cinci și îngrozitorul bandit va fi prizonierul lor. Dar dacă el ar da primul foc? Care

dintre ei va fi nenorocitul care va cădea? Un duh de nesiguranță și groază trecu prin șirurile ostașilor și un zîngănit de arme îi urmă.

Bravul comandant suci a doua oară cheia și — după ce își lărgise pieptul și respirase în de ajuns pentru a striga un asurzitor «*stă!*» — o deschise cu putere.

Un mirolăit implorător se auzi și... speriosul Mărunțelu țîșni sprinten printre picioarele unui soldat, purtînd încă cutia de sardele ce-l fusese legată de coadă de către mizerabilul farsor.

Posnașul meu coleg a trebuit să dispară chiar în seara aceea din Curtea Episcopiei, de oare-ce — după asigurările demne de crezut ale Păr. Ghervasie — scrisoarea lui Mărunțelu fusese redactată de aceeași mină care îi seria și temele lui; iar sfoara, cu care cutia de sardele fusese legată de coada pisicii Arhimandritului, pentru a fi aruncată apoi pe ferestruie în casa Păr. Director, era zaloga de la Triodul Părintelui Ghervasie, dispărută cu două zile mai 'nainte.

Leipzig.

P. Tracteus.

UN SFAT

Unde vă mutați de Sfintul Dumitru?
De-ocamdată, în seara de Sf. Dumitru,
Vineri 26 Octombrie, mutați-vă cu toții în
sala Băilor Eforiei unde are loc un Bal
și un Concert cum nu ați mai pomenit, în
folosul „Cercului Cultural” al societății
„Gutenberg” a lucrătorilor tipografii.
Mutați-vă de-ocamdată acolo că-i bine și
chiria eftină.

EL E BOEM!

O vulg nerod, gloată banală,
El îți aruncă un blasfem;
Din an în Paște el se spală,
Nepieptănat umblă cu fală:
El e boem!

N'a scris nimic. La ce să serie?
Destul că rumege un poem,
Destul că-i geniū, — el o știe;
Muncească vila burghezic, —
El e boem!

Onestitatea noastră? Blagă!
Cinstiți să fim noi, dacă vrem;
Dar el cînd chiuluri o să tragă,
Să le privim ca simplă șagă:
El e boem!

Morala lui nu-i cea comună,
E-un nou și special sistem:
La el păcatu-i faptă bună,
Mișelul merită cunună...
El e boem!

Scandalizat, îi arzi o palmă;
El — umilit — se face ghem
Și nu 'ți răspunde la sudalmă;
Senin în dignitatea-i calmă —
El e boem!
Șandernagor.

SILUETE

P. AUTEROT

Cine-i? De unde vine? Ce comerț în-
virtește?

E italian, crescut în Franța, a făcut un
voiaj în Brazilia și, după ce a stat puțin în
Rusia, ne-am pomenit cu el în București.
Culmea cosmopolitismului.

Intr'un minut, cu o pereche de foarfece și
o bucățică de hîrtie neagră, croește silueta
orî-cui pentru modica sumă de un leu bu-
cata. Siluetele acestea — aplicate pe carton
alb — sunt aproape fotografii; asemănarea
cu originalul nu dă greș nici odată.

Asta nu mai e talent, e curată seamatorie!
Dar cînd ți-o spune cititorule, că amic
Auterot își face propria-i siluetă, ținînd
mîinile la spate și vorbind cu dumneata,
par'c'ar răsuci o țigare?

Ne propunem a reproduce în „Zefle-
meaua”, siluetele bucureștene făcute de
Auterot.

În acest scop, rugăm pe toate persoanele
cari posedă asemenea mici capo d'opere, să
ni le împrumute pentru o zi. Le vom trans-
forma în clișee zincografice și apoi le vom
înapoia posesorilor.

Probabil, chiar în numărul viitor al „Ze-
flemelei” va apăre o duzină de siluete. Ru-
găm deci pe amatori să se grăbească a ne
expedia siluetele, dimpreună cu adresa lor
exactă, pentru a putea să le înapoiem după
ce ne vom servi de ele.

VESTE MARE!

La 2 Noembrie va apare în București „Săp-
tămîna” revistă politică hebdomadara scrisă în-
treagă de d. George Panu.

Abonamentul pe un an 25 lei; costul unei
broșuri 50 bani.

Reintrarea d-lui Panu în presă e o adevărată
sărbătoare intelectuală.

Ne lasă gura apă de pe-acum gîndindu-ne la
primul număr din acest mult așteptat monitor
oficial al insulei lui Robinson.

DEOSEBIRE

— Care este deosebirea dintre un om și
un porc?

— Omul poate să fie porc, pe cînd porcul
nu poate să fie om.

STROFE ȘI APOSTROFE

OPERA ROMÂNĂ

Opera este firește
Nostimă invenție,
Mai ales cind îți plătește
Statul și subvenție.

Comanzi în străinătate
O duzină de pisici,
Dar pisici bine dresate,
Și primadone le zici.

Ca tenor prim vr'un Giuseppe
Său Giovanni ce'n Turin
Nu plătea nici două cepe
La șantan ca tenorin.

Opera ca să se nchege
Iei un bas ș'un bariton
Dintre d'ai de vind bricege
Cu său fără tirbușon.

Pentru cor fete levente
Recruțezi în București,
Căci asemenea talente
Pot fi chiar și rominești.

... Ast-fel opera romină
Se înjgheba pină mai eri,
Nu prea era lină 'n lină
Dar le plăcea la boeri.

Cum va fi d'acum incolo
Opera eă nu pot ști,
Sper însă că chir Apolo
De mai rău ne va păzi.

Cyrano.

POEMĂ 'N PROZĂ

În fundul grădinei, pe o bancă, îmbălsă-
mați de mirosul florilor, la umbra unui cais
care 'ntinde asupra lor ramurile-i ocrotitoare,
șed «el» și «ea».

El: un făt frumos cu ochi negri plini de
flacări cu priviri arzătoare, mustața și părul
negre ca noaptea, svelt și oacheș. Ea: un în-
ger blond cu ochii mari și albaștri, o gură
mică ale cărei buze suave ca petalele unui
trandafir lasă să se vadă dinții albi și regulați.
Cu ochii pierduți în infinit ascultă cuvintele
lui de dragoste.

— O! locuitoare a cerului, soră a ingeri-
lor rătăcită aci pe pământ ca să-mi luminezi
trista mea cale. Vin aproape, cât mai aproape,
cu mâna-mi făcută încingătoare să-ți înlănțui
mlădiosul tău mijloc. Lasă-ți blândul tău chip
să cadă molatic pe pieptul meu; dă-mi recile
tale mâini să te încălzesc la pieptu-mi, ridică
încântătorii ochi și cată în ochii mei, încăl-
zește-te de flacăra iubirei mele.

Înima mea nu a bătut de cât atât cât a fost
aproape de a ta, și viața-mi toată până a te
vedea pe tine, iubito, a fost pentru mine un
mormânt. Dă-mi buzele-ți roze și moi, dă-
mi-le să le sorb parfumul îmbătător.

... Și el o stringe cu frenezie tot mai a-
proape de dînsul, buzele lui caută ca o lipi-
toare avidă buzele micș și roze care tremură
de voluptate, respirațiile lor se întilnesc...

Dar de ce se retrage ea brusc în'apoi? Ce

însemnează cutele pe care le face gura ei și
de ce buza de jos se ridică în semn de dis-
preț? Ochiul ei de ce privește așa de degustați
printre gene?

El a rămas înmărmurit, cu ochii holbați
mari și fără să zică nimic.

— Pfiu! Gogule, cum îți miroase gura...
iar ai mâncat usturoi! zice sora ingerilor și
locuitoarea cerului.

Don Quichot.

GREVĂ UNIVERSITARĂ

— Scenă menită să facă furori în templul Minervei —

(Tabloul: «saloanele» Ligii luminate a giorno
și pline de duboare și de studenți din toate facul-
tățile. Se discută scutirea de taxe).

V. M. Nicolaescu-Sgoanță (științe)

Nu e altă soluțiune,
Domnilor, de cit aceasta:
Grevă fără condițiune (Voci: Aaaa!
Proclam greva (Voci: Bravo!...) și zic basta!
(Aplauze delirante și spazmodice).

G. R. P. (veteran la drept, cercind să domine
tumultul)

Domnilor!.. Toți: Jos!

G. R. P. (stăruitor)

O vorbă frate!

Toți: Jos! (În fine P. răzbate).

G. R. P.

Domnilor, sunt de părere
Să dam alta soluțiune...

Toți: Jos!... (Tumultul crește...)

Jean Prezidentul

Vă rog... domnilor... Tăcere!

G. R. P. (reluând cu greutate)

Domnilor din «Uniune»
Grevă-i moft — o spun, și-am spus-o!
De opt ani în facultate
Eu doar într'o grevă-am dus-o...
Și cind colo... la scutit
Doar că nu m'au sictirit!

pr. conform. Inex.

LENEȘUL

— N'am haină pe mine, imi zise leneșul.
— Rău de tot.
— N'am ghețe 'n picioare...
— Foarte rău.
— N'am odaie...
— Și mai rău.
— N'am ce să mănînc. N'am piine.
— Ce vorbești?
— Da, un lucru așa de ieftin...
— Adevărat; foarte ieftin...
— Nu e așa?
— Așa e.
— Cum să face piinea aia, mă?
— Vrei să știi?
— Poți cum.
— Ai răbdare să ascuți?
— Atîta lucru am. Dar...
— Dar ce?
— Mai pe scurt dacă se poate.
— Mai pe scurt să fie.
— Haide spune-mi.
— Stai jos.
— Stai. Ah! picioarele!
— Te dor?
— Vai de ele!
— De ce?
— De umblet. Dar mîinile!

— Te dor?

— Vai de ele!

— De ce?

— De mișcare. Dar trupul tot!

— Te doare?

— Vezî bine.

— De ce?

— De viață... Uite, de existență...

— Ce spuî, mă?

— Zău, nu glumesc...

— Ești un nenorocit...

— Cel mai mare...

— Păcat de tine...

— Aici ai spus adevărul. Păcat.

— Și ce te mai doare?

— Gura...

— De ce?

— De vorbă multă... Dar nu 'm-ai spus
cum să fac piine...

— A! uitasem...

— Spune.

— Piinea se face din grîu.

— Atît?

— Stai. Cumperi grîul.

— Dacă n'ai parale...

— Ei, dacă n'ai, îl furî... să zicem...

— Bătaie mare de cap.

— Ei, țîl dăruște cine-va... Apoi te duci
la cîmp..

— Care cîmp?

— Cîmpul tău... Pămîntul tău...

— Dar de unde am eu pămînt?

— Ei, țîl dăruște cine-va...

— Așa da!

— Și ari pămîntul cu plugul cu patru boi.

— Cu boi? Credeam că eu singur...

— Apoi îl rălițezi...

— Aoleo!

— Apoi îl afinezî...

— Aoleo!

— Apoi semenî grîul...

— Aoleo!

— Apoi aștepți să răsară...

— Ține muft?

— De, cam mult și depinde...

— De ce?

— De ploaie... Și dacă răsare...

— Ei, ce mai e?

— Poate să'l bată grindina...

— Aoleo!

— Poate să'l mănuce mălura...

— Zău!

— Dar dacă e recoltă bună...

— Ei?

— Să face grîu, spic frumos...

— Ei?

— Trebuie secerat.

— Aoleo!

— Legat!

— Vai de mine!

— Făcut elăl...

— Păcatele mele!

— Dus la arie...

— Ei!

— Treerat cu cai...

— Tac!

— Cernut, ales bob cu bob.

— Destul.

— Măcinat...

— Lasă-mă că mă lipsesc de mîncare...
mănînc mai bine alt ceva.

Teleor

MITICIADA

Un prieten se jeluște lui Mitică că din cauza clopotelor bisericești lângă care locuiește, liniștea soției sale, care e bolnavă, e tulburată deseori.

— Ordonă să-ți pue vreo cite-va care de pae pe stradă, răspunde grav Mitică.

Mitică, redus prin ultimul budget, se prezintă la ziarul nostru și ne roagă să-i punem următorul antiț:

Un profesor care știe românește și nemțește dă lecții de limba franceză!

— Ce, Mitică, nu mergi la înmormântarea regretatului X?

— Eu nu merg, monșer, la înmormântarea acelora cari nu vin la înmormântarea mea!

Se vorbește într'un cerc de prieteni despre diferitele moduri de întrebuițare a timpului.

— Dar d-ta, d-le Mitică, ce faci întâi cind te scoli dimineața?

— Eu? deschid ochii!

Dorèliu-Galați.

In fie-care zi între orele 11 dimineața și 3 d. a., se servește la **Berăria Cooperativă** (Piața Teatrului) și mâncări calde preparate de un maestru bucătar înadins angajat. **Numai cu un leu se poate dețuna excelent.** — In această modestă sumă intră două feluri de mâncare, un pahar de neîntrecuta bere de Oppler, sau o sticlă de vin de Drăgășani, alb sau roșu, după preferința consumatorului.

„ZEFLEMEAUA“ IN PROVINCIE

Roșiorii-de-Vedea

Calea Dunărei coprinde
Un gingaș băcan Grigore,
Ce și descintă la băbuște
De deochi, de sburătoare.
Peste drum e Dima Hristea,
Un brutar, ce din născare
Tot visează la parale
Și-o Bulgarie mai mare
Mai în centru alt Grigore,
Ștrengar mare, cofetar,
Și chefliu nevoe mare
La «Unirea» lângă far.
Apoi vine Gorjănică
Bărbierul cel vestit,
Care, zice-se, făcut-a
Mare slujbă 'n țigănit.
După el, Brăslău, care-î
Cofetarul cel mai mare,
Ride 'ntr'una, e vioi
Cind îi cumperi în brânzoi.
Leon Levi, cafegiu,
Cu Pandele, tutungiu,
Se pricepe cind e vorba
La afaceri și procente
Și la casă în poante.
Garbis cu salamuri multe
Și brânzetură la burduf,
Care 'ți ia parale multe
De îți cade cu năduf.
Peste drum e patriotu

Polidoru, ce în lege
Te increzi în el cu totu,
Ai durere? La el trece.
Am ajuns la Safeiu 'n sine.
Pin'aci de astă-dată
Căci socot că nu e bine
Să las treaba încurcată.
Bea un șnaț și-apoi poteca
Către casă-am și pornit.
Peste trei ori șapte zile
Voi începe negreșit
Inventarul străzei Vedea
Intr'un mod mai mualit. Opără.

Câmpulung

EPIGRAMA

I

Unel Saltele

Când te-am văzut
Mi s'a părut
Că ești din lână de-a țigae;

Iar când d'aproape te-am privit
M'am domerit:
... Erai de pae.

Costache Consilierul

II

Unul băiat spiritual

Mătre e de spirit,
Auziți-i viersul,
Reproduce hazuri
De prin «Universul».

III

Unul căpitan

Ai arătat o la manevre
Că poți să fii un Brialmont,
Dar lucrurile pe la noi
Suceite 's și făr' de reson,
Că nu ți s'a permis — ce erimă! —
Să intri 'n școala de răsboi.

Domnu Conte

CADOURILE „ZEFLEMELEI“

Pe lângă abonați au concurat la premiile numărului 4 următorii cititori:

București: D-nii V. Economu, Leon G. Marcus, N. Zeuleanu, D. Perianu, D. Ivanescu, Constantin C. Stoicescu, d-na Louise Berthou, D-nii Salomon Greitzer, Petrica Z. Georgescu, Nicu Apostolescu, Vinicius D'Artnais, Mihail Mihailescu, Ecatherine cafeneaua Union, Radu, Stoinescu, George Moisescu student, d-na Rozalia Frimu, d-nii: Ștefan V. Stănescu, Paul Goldstein, N. Barzon publicist, Constant N. Zeflemescu, Ioan Constantinof, A de la Brăila, Costache Sucitu, Eracle Pișcă avocat, De Bergerac, Titi Dumitrescu, L. Vasilescu, casier la gara de Nord, Paul Botzan, I. Pantelimon din direcția poștelor și telegrafelor, Const. N. Carpați, Iancu Dănescu berar, Jean France, R. Argintaru, C. Ionescu, d-ra Virginie Lelivă, d-na Marioara Manolescu, d-ra Irma.

Botosani: D. N. Flemingier.

Ivești: D. Dr. Ionescu.

Iasi: D-nii A. Goldenberg, O. Racoviță, Gică Delaiasi, Diaz de Castro, Casto, V. S. Panaitescu de la Brăila, Corneliu Al. Savinescu, I. Rădescu, Mihailescu, I. Fruhling.

Mărășești: D. Ion Filip casier, Ștefan Dobrescu de la fabrica de zahăr.

Săcut: D. Gr. Malhasovic.

Buzău: D. S. Rădulescu

Focsani: D-nii Clibon, Nicolae N. Costescu, I. N. Costescu.

Brăila: D-ra Marieta Vultureanu, D-nii: C.

Mihailescu, Vasile Paul, Marcu Liebreich, Dinu, Emanoil M. Drossino, student în drept, Ilie Christescu.

Teacu: D. Simon Papadopol.

Tirgoviste: D-ra E. Rusescu, institutoare.

Galati: D-nii Ștefan Mușat, Doreliu, Paraschiv S. Panaitescu, Boxelo, Const. Graur.

Birlad: D. Mauriciu I. Witzling, sublocotenent Barozzi, Dim. A. Fazacat, farmacist.

Mizil: D. Steluș C. Gheorghiu.

Tirgu Jiu: D-ra Cecilia P. Bărbulescu, D. Căcărli.

Gara Vintileanca: D. P. Rădulescu.

Tirgu Neamțu: D. V. M. Teodoriu.

Pitești: D. Alexandru Furduescu avocat, Aurel Eliad, D-nele Catherine Mihaescu-Syrius, Paulina E. Ionescu, Dra Lisette Radouleano, Aureliu Albu.

Gara Prahova: D. Vasilescu Olteanu.

Călărași: D. Andrei Georgescu.

Ploești: D. George V. Gheorghiu, Ghiță N. Pascu, Irionescu, St. Sachelaride, Domnu Ghiță al coani Miți, Lazăr Rainstein.

Adjud: D. Strul Abramovici.

Giurgiu: D-na Matilda Craioveanu, D. Mayer M. Cappon.

Craiova: D-ra Leontine Ligi, D. C. Gill, Nicolae Georgescu, tipograf.

Constanța: D. Ion Bebeciu.

Podu Turcului: D. Gr. Iacovache rentier.

Tulcea: D. Jean C. Andrian.

Tirgu Oena: D. Ioseph Krömer.

Cîștigătorii

Au fost favorizați de noroc:

1) D. L. Vasilescu, casier la gara de Nord, care a cîștigat o frumoasă caricatură originală în culori de talentatul nostru desenator N. S. Petrescu.

2) D. Dim. A. Fazacat, farmacist, *Birlad*, zece cărți poștale ilustrate în mod artistic.

3) Mlle Lisette Radouleano, *Pitești*, un volum «Strofe și Apostrofe».

4) Emanoil M. Drossino, student în drept, bulevardul Carol No. 273, *Brăila*, un volum «De inimă albastră».

5) D. C. Tănăsescu, str. Nordului 8, Loco, o calimără în forma de fes.

Premiile numărului 5

Abonații precum și cititorii cari vor trimite pînă Marți seara bonul de mai jos vor concura prin tragere la sorți la următoarele premii:

1) O frumoasă caricatură în culori (aquarela) de desenatorul N. S. Petrescu.

2) Una sută cărți de vizită

3) Două volume: *Strofe și apostrofe* și *De inimă albastră*.

4) Un pachet de țigări specialitate

5) Volumul *Jianu*, cunoscutul poem dramatic al d-lor Leonescu și Dușescu.

La 1 Noembrie apare

„FACLA“

revistă literară, științifică, economică, etc.

Prețul unui număr: 15 ban.î

Urăm ca *Facla* să lumineze frumos, iar cititorii să eclereze idem.

TELEFONUL „ZEFLEMELEI“

Din cauza lipsei de spațiu suprimăm la numărul acesta rubrica de mai sus. Manuscrisele cari nu s'au publicat, nu se vor mai publica. Amicii noștri însă să nu se supere, ci să continue. Bun e Dumnezeu!

Manuscrisele nepublicate se ard, nu se mai înapoiază.

Corespondent. Slatina. — Ne-ați indus în eroare. Corespondența trimisă de d-voastră cuprindea glume foarte jignitoare pentru unele persoane onorabile din localitate. Regretăm, și pe viitor vom fi mai circumspecți.

BUN

PENTRU CADOURILE „ZEFLEMELEI“ No. 5

MUȘTAR**DIAFAN
ȘI CU
MUȘTULET**

DIN FABRICA DE LA FILARET

STAICOVICI

De vânzare la toate magazinele principale

DEPOSITUL GENERAL

Depoul de conserve: **STAICOVICI**

STR. REGALĂ, 11 bis.

NICOLAE MARIESCU
DENTIST

53, CALEA VICTORIEI

BUCUREȘTI

LICEUL**ACADEMIA ȘI ȘCOALA COMERCIALĂ****VIRGILIU POPESCU**

Str. General Florescu, 6-8 — Telefon, 117

AL DOILEA AN DE FUNCȚIONARE

CURSURI PRIMARE, LICEALE, COMERCIALE

După programa Statului și ACADEMIA COMERCIALĂ

pentru

BACALAUREAȚI ȘI FUNCȚIONARICursuri de limbi moderne cu profesori speciali din Germania,
Elveția și Franța.**LIMBE GERMANĂ ȘI FRANCEZĂ**

OBLIGATORII chiar din CLASELE PRIMARE

PE LINGĂ ȘCOALA ȘI ACADEMIA COMERCIALĂ FUNCȚIONAZĂ ÎN

BIUROU COMERCIALîn care pe lângă practica comercială se fac
și exerciții continue de corespondență comercială
ROMÂNĂ, GERMANĂ ȘI FRANCEZĂLa examenele din Iunie și Septembrie, a. c. s'au
promovat și au dobândit certificate valabile 168 elevi

PROSPECTE LA CERERE

CEREȚI**CONSERVELE**

STAICOVICI

MEDALIA DE ARGINT

CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ

Produselor farmaceutice
ROMÂNE

LA EXPOZIȚIA DIN PARIS

1900

A.

OVULE ȘI SUPOSITOARE

DE

GLICERINA SOLIDIFICATĂ

(singurele aprobate de cons. sanitar superior)

**FARMACIA
ALTAN**FURNISORUL
Curții PrinciareSTRADA BATIȘTE
BUCUREȘCI

INSTALAȚIUNE SPECIALĂ

PENTRU

OXIGEN

LABORATOR SPECIAL

PENTRU

— ANALISE DE URINĂ —

Toți amicii noștri din provincie sunt rugați să ne ție în curent cu cele ce se petrec în orașele lor. Inștiințăm însă că nu vom publica decât corespondențele scurte, fără personalități ofensătoare și fără pornografii scandaloase. Glume nevinovate, da, cu plăcere

MARELE MAGASIN DE MUSICĂ

JEAN FEDER

BUCUREȘCI. — 54, CALEA VICTORIEI No. 54

(Lângă L'Indépendance Roumaine)

Cel mai mare deposit de

PIANE ȘI PIANINE

din cele mai renumite fabrici

Bechstein, Boesendorfer, Schiedmayer, Roenisch,
Hardt Rosenkranz etc.Vanzarea se face cu BANŢI GATA și în RATE LUNARE
în condițiuni avantajoase

PIANELE VECHI SE PRIMESC ÎN SCHIMB

INCHEIERE DE PIANE

MARE DEPOSIT DE INSTRUMENTE MUSICALE

Viori (vechi și noi) Violoncele, Flaute, Mandoline, Țitere etc.,

COARDE FINE

GRAPHOPHOANE AMERICANE

DUPĂ TEATRU, DUPĂ OPERĂ, DUPĂ CONCERTE, TOATĂ LUMEA ÎȘI DĂ

„RENDEZ-VOUS”

LA

BERĂRIA**COOPERATIVĂ**

— PIAȚA TEATRULUI —

Și cu drept cuvânt, căci: excelentele mâncări reci, berea Oppler (Peleş) de calitate superioară, vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea prețurilor și serviciului acestei berării împacă gusturile clientelei celei mai exigente.